

Zb
7714

Pud Romanos olim inter varia exequiarum agmina, *Funera* quoque numerabantur ACERBA, hoc est cruda, & ante diem in Libitinæ censum relata, quibus efferri solebant Viri Juvenes præmature perfuncti fato; hinc & Seneca ista vocat *Immaturas Exequias*, ac Juvenalis Sat. 2. conjungit *præmature cineres* & *funus acerbum*. Ducebantur autem Acerba ejusmodi funera *ad cereos* & *faces*; quod Antiquitatis ille promus condus Lipsius ad Tacitum confirmat ex Seneca, qui Epist. 123. *Isti*, inquit, (qui officia lucis noctisque pervertunt) *mibi defunctorum loco sunt*; *quantulum enim a funere absunt*, & *quidem acerbo*, *qui ad faces* & *cereos vivunt*? Et de Tranquillit. Vitæ c. 11. *Toties in vicinia mea conclamatum est*, *toties præter limen immaturas exequias fax cereusque præcessit*. Celebrabantur porro id genus funera noctu, quod disertim testatur Servius ad Lib. XI. *Æn*: *Erat moris Romani, ut impubes noctu efferrentur ad faces, ne funere immatura sobolis domus funestaretur, quod præcipue accidebat in eorum, qui in Magistratu erant, filiis*. Ideo Virgilius *Pallantis corpus facit excipi facibus, quia acerbum funus*. O utinam Acerbum ejus generis funus vespere hodierno ducere heic Altdorfii ne teneremur, funus intelligo Illustris ac Generosissimi DN. CHRISTOPHORI JULII, L. B. ab HOYM &c.

quem non virtutis egentem abstulit atra dies & funere mersit acerbo.

Hujus Academix nostræ Floris decorisque tumulo etsi hunc anni tempore vetamur, ex Romanorum Græcorumque lege, flores inspergere ac lilia, non tamen prohibemur candidissimum vitæ innocenter ac laudabiliter gestæ florem brevi hac in tabella depingere atque exhibere. Postulat hoc, quæcumque est, officium non solum cultus tam Illustri Familiæ debitus, sed & *Generosissimi Juvenis* memoria, quæ nobis semper erit *imis infixam edullis*, omnibusque Arabum ac florum odoribus longè fragrantior. Nascenti igitur nostro CHRISTOPHORO JULIO Anno seculi hujus primo & sexagesimo, d. 4. Aug. solum

solum præbuit antiqva Familiæ paternæ arx, Droyffig dicta, in qua
 is triduo post Baptismi sacris initiatus est Viri Reverendi Clarissimi-
 que Dn. Gothofredi Lobeckii, Pastoris ibidem, ministeriô. Do-
 minus PARENS est Perillustris & Generosissimus DN. LVDOVI-
 CVS GEBHARDVS L. B. ab HOYM, Dynastes in Droyffig,
 Qvesniz, Groshelmsdorff, in arce Wegeleben, Steckelberg, Ruh-
 land, Gutebern & Burgscheidungen &c. Serenissimi ac Potentis-
 simi ELECTORIS SAXONIÆ Camerarius, Consiliarius, Supre-
 mus Rei Tributariæ in Thuringia Præfectus, & Principatûs Halber-
 stadiensis Camerarius hereditarius; Domina MATER, Genero-
 sissima Domina CATHARINA SOPHIA de Schönfeld, ex Fa-
 milia Döben &c. PARENTIBVS hisce è longissima Splendidissi-
 morum Avorum Majorumque (quorum commemorationem alii
 tempori locoq; reservatam volumus) progenie editus est *Christo-
 phorus* noster *Julius*, quem accrescente ætate non latebat, quibus
 imaginibus oneretur, quot & quanta nomina sustineat. Ac præ-
 ceteris quidem, non in atrio aut arca, sed in pectore gestabat Pro-
 avum paternum, Virum Generosum atque Inclytum Dn. *Christo-
 phorum ab Hoym*, Dynasten in Droyffig, Ermsleben, Wegeleben,
 Conradsburg, Steckelberg, Hoym & Radegast, Possessorem Præfectu-
 rarum Leinungen & Mehrungen, in Aula Serenissimi PRINCIPIS
 ANHALTINI Summum Præsidentem, Consiliariumq; Cameralem
 & Episcopatûs Halberstadiensis Camerarium hereditarium, qui ra-
 dices agente & vel maximè circa annum seculi superioris octavum
 & nonagesimum invalescente ibidem Calvinismo, strenuum constan-
 temq; se præbuit Lutheri defensorem, scriptis ejusdem luce clariùs me-
 ridianâ id demonstrantibus; nec non Atavum paternum *Sigfridum
 ab Hoym*, Heroa in tantum laudandum, in quantum Virtus illa
 τὸ ἐπὶ ἡμῶν καὶ θεῶν intelligi potest, eumque fratrem GEBHARDI ab
 Hoym, quem Virtus & Fortuna An. 1458. (perinde ut antè An. 1418.
 JOHANNEM ab Hoym) ad excelsum S. R. Imperii Principum &
 Episcopatus Halberstadiensis extulere fastigium; cui laudatissimo
 Episcopatu Princeps optimus optimè præfuit annos unum & vigin-
 ti, donec tandem plenus annis plenus honoribus, gravibusq; & ar-
 duis laboribus fessus, Episcopatu isto An. 1479. se ultrò abdicavit, ac
 vitæ quod erat reliquum in pietatis consumsit exercitiis, Ducem Sa-
 xoniæ ERNESTVM, Archiepiscopum Magdeburgensem, beatissi-
 mæ memoriæ, nactus successorem. Horum pluriumq; Splendidis-
 simorum Majorum degenerem nepotem ne se præberet, spes magna

Familiæ, *Christophorus* noster *Julius*, in prima statim ætate *Parentes* Prudentissimi rectores eidem apponebant Viros tam vita laudabili quàm eruditione Conspicuos, primò Dn. Bernhardum Zech, J. V. Cand. & nunc Secretarium Saxonicum, dein Dn. Joh. Georg. Hofmann, Philos. Magistrum, quorum monitis ac institutione in pietate præsertim, bonis moribus ac studiis illustri persona dignis, domi indies proficeret; consiliò sanè laude omni tantisq; Parentibus dignissimò, utpote qui bovinum istud Licinii, *Pestes Reip. esse literas*, adeò non probârunt, ut secuti sint potiùs judicium Philonis Judæorum Sapientissimi: *Vt in ædibus vestibula sunt ante fores, in oppidis suburbia, per quæ in ipsa itur; sic Virtuti præjacent liberales artes. Hæc enim via est, quæ fert ad illam.* Postquam igitur præclari ingenii dotes, per jucunda pueritiæ rudimenta, in adolescentioris ætatis cultum feliciter emergerent, morumq; probatorum & studiorum elegantiorum egregiis specimenibus magis ac magis efflorescerent, *Noster* ex mandato Laudatissimi Dn. *Parentis* An. 1678. Misnicum salutavit Parnassum, celeberrimam intelligo, quæ Lipsiæ floret, Universitatem, in qua per trimestria quinque comite ac Ephoro usus est modò memorato Dn. M. Hofmanno; præter cujus dexteritatem, ultra innatum Generoso Juveni bonarum artium amorem, ingens currenti calcar addiderunt Viri Excellentissimi Celeberrimiq; Dn. D. *Mylius*, Dnn. Licc. *Fellerus* & *Menkius*, ac B. *Franckensteinus*, quorum auscultandis Collegiis impigrè dabat operam, depascens aurea tantorum Virorum dicta, quæ velut sedula apis in alvearia sua tum in præsentem tum futurum digereret usum. Et cum non uno in loco strangulatum sit quod solidam appellamus doctrinam, sed, secundum Cassiodorum, *Prudentes semper habeantur, qui multorum hominum conversationibus probantur eruditi*; idcirco benevolentissimo Dn. *Parentis* consensu Anno 1679. fausto pede ad nostram se contulit Altdorffinam, hucq; pervenit d. 18. August. in Lares pariter & convictum à Nobilissimo, Consultissimo atqve Excellentissimo Dn. *Joh. Christophoro Wagenheilio*, V. J. D. & Juris Publ. ac Lingg. Orient. P. P. Celeberrimo, Domino Affine & Collega meo Honoratissimo, exceptus quàm humanissimè. Effulsit verò tum statim à primo Academiae nostræ ingressu, quid posset apertis permissa spatiis industria, flagrantissimusq; discendi ardor, præsertim ubi & exempla Generosorum plurium ac Nobilissimorum Juvenum literis præclarioribus se involventium, & faciles Musarum aditus, omniaq; discentibus prona & gloriosa apud nos
offen-

offenderat. Ac primò quidem nôrat, Philosophiam illam, quam Practicam nuncupamus, cùm hominibus aliis tum nobilibus præcipuè ac illustribus esse scitu per quam utilem ac necessariam, hanc esse virtutis indagatricem, vitiorum expultricem, inventricem legum, magistram morum & disciplinæ; sine hac non domum ullam aut municipium, civitatem aut Rempublicam, populum aut regionem, mundum ipsum aut rerum naturam, stare posse, proinde ab Ampliff. & Excellentissimo Dn. Prof. *Omeisio*, Collega & Fautore meo plurimùm colendo, tertio statim post adventum die, Collegium Disputatorium Ethico-Policum privatos intra parietes aperiendum petiit atqve obtinuit, in quo, laudato Collega teste, cum Nobilissimis ac Præstantissimis Commilitonibus, paucioribus illis quidem (plures enim ne in numerum auditorum reciperentur ipse rogavit, ut eò frequentius munus vel opponentis vel respondentis obire posset) deluctatus est strenuè, nec unquam defuit, quin vel præsentiam congressui vel operam exercitationi commodaret. Noverat porrò Contemplatricis Philosophiæ, atq; inprimis Metaphysicæ, opus esse de divinis humanisq; verum invenire, res naturâ præstantissimas & earum causas indagare, illamqve in subtilioribus ac profundioribus Disputationibus usum afferre longè maximum, (& paratus jam ipse erat brevi Disputationem habere publicam) propterea etiam *meis* in ædibus Metaphysicam audivit solus, singulari mercede attentione, indefesso sciscitandi studio, rarissimoq; exemplo, quod nonnullis scientiæ hujus contemtoribus jure merito offundere possit ruborem. Quin & in Jctorum castra transiit, ac privatum etiam Collegium Nobiliff. Consultiff. atq; Excellentissimi Dn. D. *Geigeri*, Instit. Imper. P. P. Celeberrimi & Facult. suæ Decani hodie Spectatissimi, Collegæ ac Fautoris mei æstumatissimi, frequentavit diligentissimè, cujus Viri cognita ac perspecta fide & dexteritate eò usq; profecerat, ut jam non contemnenda egisse fundamenta videretur in studio Juris Civilis, cui Publici quoq; notitiam adjunxit prævio Excellentissimo *Wagenseilio*, qui ipsum amabat medullitus, & quotidianis in congressibus ac colloquiis non modò Hospitis & Doctoris prudentiam ac fidem, sed singularem & supra hæc nomina affectum *σωοίκῳ καὶ συσίτῳ* suo mellitissimo præstitit, prorsus qualem Parentes optare fas est, qui dulcissimis suis pignoribus, opera aliena, optimè consultum esse cupiunt. Ceterùm & Italiciæ Lingvæ studuit exquisitiùs, Ductore Plur. Rev. & Excellentissimo Dn. Prof. *Fabricio*, Affine & Collega meo honorando; atqve, ut amant alterna Camœ-

næ, magna etiam cum animi voluptate & cura corpus exercuit, Pompejum illum imitatus, qui *in castris saltu cum alacribus, cursu cum velocibus, vecte cum robustis ac validissimis certabat*. Ergò in palæstra nunc punctim dimicare nunc cæsim, vibrare hastam, vexillum, deartuare dapes, aliaq; addiscere & ponere tirocinia, quæ nobili ac illustri personæ & usui esse queant & ornamento. His proinde tam animi quàm corporis exercitationibus probè excultus, vita insuper & moribus fuit rectis jucundisque.

*Scilicet ingenuas didicisse fideliter artes
emollit mores, nec sinit esse feros.*

Templū igitur frequens, ac justo etiam tempore, Sacram Synaxin adiit, DEO ejusq; Ministris debitam reverentiam exhibuit, DNN. Professores ad unum omnes singulari affectu & cultu, Commilitones amore non fucato profecutus. Ebrietatis ac temulentia hostis, Musas virgines castè tractabat & sobriè, non ignarus, illos qui secus faciunt, eas ipsas severissimas habere vindices. Accedebat huc incredibilis erga omnes humanitas, quam eximia corporis venustas, aliaq; speciosa Naturæ dotes Veneresq; reddebant amabiliorem. Vidisses egregiam in vultu formam, in forma comitatem, in verbis mella, in adspectu Graciam, in gestu tenorem, eam deniq; in conversatione civilitatem ac modestiam, ut ipse generis sui virtutumq; splendorem solus nescire visus fuerit. Dum in his versabatur, dum non nisi maxima quæq; & se digna cogitabat, dum, ut ætas illa solet, plena roboris ac spei, si præsertim istud à Majoribus calcar accedit, sua condebat fata, fatisque & votis suffragabatur Academia, favebant amici, gratulabantur omnes, ecce (ô iniquitatem rerum humanarum, ô fallaces spes & cogitationes nostras!) exorta velut ex insidiis valetudo omne industriae ac spei argumentum Magnis Parentibus Filioq; præcidit. Nuper quippe d. 9. Febr. factus est Clinicus, ac die secuta 10. ejusd. post septimam vespertinam Medico Nobilissimo, Excellentissimo, Experientissimoq; DN. D. *Hoffmanno*, Seniore, Collega & Fautore meo venerando, ad se vocato, imprimis de faucium ventriculiq; dolore hòcq; gravativò, & cardialgia insigni cum debilitate conjuncta, conqvestus est, nonnulla etiam macularum ostentans indicia. Nec cessavit diligens Æsculapii cura idoneis medicaminibus malo huic occurrere, atq; ab illo non solùm pulvis cordialis diaphoreticus illicò præscribebatur, in remedium cardiacum, utq; destillatio catarrhosa ad fauces irruens distraheretur, & alia, quæ prorumpere videbantur, malignitates repellerentur; sed & die Mercurii mane

mane plura id genus exquisita ac saluberrima cùm parabantur tum recipiebantur medicamenta. Nec verò ille, cui salis religione fœderatus erat, sæpe laudatus Dn. *Hospes*, ejusq; Conjux Nobilissima, spectatæ apud nos pietatis animiq; mitis ac misericordis Matrona, seu reficiendæ gulæ, seu rerum aliarum ad valetudinem vitream utcunq; refingendam necessariorum parandæ copiæ, ad extremum usq; vitæ halitum, conatu ullo deerant; nec intermittebant Perillustri ac Generosissimo Dn. *Joh. Vladislavus, L. B. de Reisswitz, &c.* hujusdemq; Dn. Ephorus, ac plures Generosi Nobilissimiq; Dnn. Conviçtores, Cives, Amici, diurnis nocturnisque accessibus & alloquiis langvore marcidum erigere, digni omnes, pro tanto amore ac pietate, Sibyllino ævo ac perpetua corporis animiqve serenitate. Inter hæc tamen, qvòd Cato ille Tullianus in Libro aureo de Senectute senex protulit, *Ætas juvenum multò plures, quàm nostra, mortis casus habet: faciliùs in morbos incidunt, graviùs agrotant, tristiùs curantur*, idem Generosissimus Noster eheu! suo etiam comprobavit exemplo. Nempe enim cùm is dictò antè Mercurii die ad vomitum sponte insurrexisset, subsequutâ mox paucâ narium hæmorrhagiâ atqve diarrhœâ, morbilli qvidem magis efflorescebant, minùs tamen rubicundi, & per emunctorium universale nempe cutem atqve cuticulam dispersi, sed colore ferme cineritio præditi sibiqve mutuò qvasi coherentes apparebant, somno omniderepente penitus excusso. Hinc malignitatem, sangvinis ^{νεκρωσις} molientem, in principio jam tum nimis potentem, vires plus ultra eundo etiam acquisivisse majores, symptomata alia graviora accedentia declarabant; anxietas siquidem pectoris, inquieta corporis jactatio, infomnia turbulenta, stridor dentium & delirium, morbum subinde magis exacerbabant, donec die Solis, Dominica Sexagesima, primâ vespërâ, post prægressam urinæ suppressionem, erumpentes motus convulsivi tristem dedere catastrophem, tandemqve Generosissimus noster lacrymas inter ac preces adstantium, præeunte Plur. Rev. atqve Excellentissimo Dn. *Reinharto, S. Theol. Prof.* apud nos Publ. Ecclesiæq; Ministro Religiosissimo, Collega & Fautore meo ætatèm veneratione prosequendo, piè defunctus & ad Cœlestem Academiam evocatus est, cùm vixisset hisce in terris annos octodecim, menses sex, dies undecim. Jacet proinde Flos juvenum, flos Lycei nostri, qvem ante diem rapuit Atropos,

*qualem virgineo demessum pollice florem
seu mollis viola seu langventis hyacinthi.*

Mœrent

Lb 77/45K

Mœrent, qui plantârunt, anguntur custodes, hortus ornamento fe
 orbari tantùm non lamentatur. Hei mihi! *Omnis caro fœnum est,*
Et omnis gloria ejus quasi flos agri. Exsiccatum est fœnum, ceci-
dit flos, quia Spiritus Domini sufflavit in eo. Vanitas vanitatum
Et omnia vanitas! Vos autem, CIVES ACADEMICI, & quot-
 quot insuper amabatis ac mirabamini pulcherrimas Perbeati Dn. Ba-
 ronis virtutes, & gloriosæ adhuc favetis memoriæ, vos omnes & sin-
 gulos peramanter etiam atq; etiam invitatos velim ad exeqvias eun-
 das hodie vesperi ex Collegio ad Templum, quod ossa ejus custodiet
 ad altare, prope cineres pretiosos *Henrici Burggravii à Dhona,*
Joh. Dieterici L. B. à Taub, Hugonis Donelli, Scipionis Gentilis,
 illustrium magnorumq; virorum. Omne solum sapienti unum est
 idemq; : ubicunq; pulcher animus erumpit, cœlum suum petit, im-
 mensum illud beatarum mentium domicilium, in quo nunc *Gene-*
rosissimi nostri pietas triumphat, eruditio perficitur, modestia ex-
 tollitur, fulget nobilitas, spes expletur, justitia coronatur; in quo
Idem nunc verè incipit vivere, postquam desiit mori. Venite igitur,
 ac magno Amico, quod nollet, id volentes præstare, hac cum-
 primis die, prænomini ejus *Christophoro* in fastis sacra. Non expectat
 à Vobis munera ligatoria, quem laquei mortis jam circumdederunt,
 imò verò qui eosdem disrumpens ad veram emerfit libertatem, &
 cuncta nunc ridet mortis retia, vincula, ligamina; Vestram tantùm
 præsentiam expetit & breve votum: *Molliter ossa cubent!* Quod er-
 go feceritis ipsi, & vobis alii facient. Valet, ô Mei, ac moniti vivi-
 te memores, quod inculcat Romanus Sapiens: *Quotidie morimur;*
quotidie enim demitur aliqua pars vitæ; Et tunc quoque cum cre-
scimus, vita decrescit. Hunc ipsum, quem agimus diem, cum
morte dividimus. Quemadmodum clepsidra non extremum stil-
licidium exhaurit, sed quicquid antè defluxit; sic ultima hora,
qua esse desinimus, non sola mortem facit, sed sola consummat.
 P. P. Altdorffi Noricorum d. 15. Mart. A. O. R. clc lcc LXXX.

M

DA

fe
est,
ci-
um
ot-
Ba-
in-
un-
let
a,
is,
est
m-
ne-
ex-
vo
gi-
n-
at
at,
&
m
er-
vi-
r;
e-
m
il-
a,
t.
C
cu
P
I
S
S
S
uj

ULB Halle

3

002 681 544

F.R. 85.

Zb
77/4

RECTOR
VNIVERSITATIS ALTDORFENSIS
DAN. GVIL. M

Historiar. atq; Metaph

Quamvis

ad immaturas & acerbas Ex

PER-ILLVSTRIS ET GENE

DOMI

CHRISTO

JVL

LIBERI BARONIS

DYNASTÆ IN DR

Hostis otii, Amici modestia

veri & magni Academ

ORNAMI

Omnes & singulos, qui Studiorum g

partim ob cultum Illustribus F

partim ob quotidiani commercii &

consuetudinem,

sponte sua confluxuro

presenti tamen l

PROGRAMM

INDICTIVAS EASDEM E

ALTDORFF

Literis HENRICI MEYERI, Acad. Typogr.

Handwritten signature in brown ink.

S

I